

V. PROTECȚIA NATURII ȘI BIODIVERSITATEA

V.1. Amenințări pentru biodiversitate și presiuni exercitate asupra biodiversității

În România, în conformitate cu cel de-al treilea raport național asupra Conservării Diversității Biologice din 2005, sunt înregistrate un număr destul de important de specii străine invazive. Astfel, în raport sunt menționate 112 specii de arbori exotici dintre care însă doar 6 sunt considerate specii străine invazive - *Acer negundo*, *Ailanthus altissima*, *Amorpha fruticosa*, *Cytisus scoparius*, *Fraxinus americana* și *Fraxinus pennsylvanica*. Interesant este faptul că din acest raport lipsește salcâmul – *Robinia pseudacacia* – specie străină invazivă de asemenea. Plantațiile de salcâm au fost afectate destul de grav în ultimii 5 ani de două specii de lepidoptere miniere originare din America de Nord, iar castanul ornamental este profund afectat peste tot în țară de larvele microlepidopterului gracilariid *Cameraria ohridella*, originar din zona fostei Iugoslavii.

La nivel național, măsurile existente sunt insuficiente, limitate ca scop și sectoriale.

În concluzie, situația actuală poate fi caracterizată prin:

- un grad redus de conștientizare a opiniei publice și în consecință o opoziție a societății civile la intervențiile administrației guvernamentale;
- grad extrem de redus de accesibilitate a informațiilor științifice, mai ales în legătură cu identificarea speciilor, analiza de risc, etc;
- absența unei abordări prioritare a acțiunilor privind controlul speciilor invazive;
- introducerea nestanjenită a speciilor invazive – adesea pe calea poștei – ca și măsuri inadecvate de inspecție și carantină;
- capacitate de monitorizare inadecvată;
- lipsa unor măsuri de urgență efective;
- legislație depășită sau inadecvată;
- slaba coordonare între agențiile guvernamentale, autoritățile locale și comunitățile locale.

La nivelul județului Prahova nu există date statistice referitor la tipul și numărul speciilor introduse, la evoluția acestora sau zonele pe care le acoperă, așadar este greu de estimat impactul asupra biodiversității.

În cadrul procesului de reglementare, respectiv de avizare a planurilor de amenajare a teritoriului, în cazul avizării proiectelor de reîmpădurire pe terenuri degradate sau în cazul emiterii acordului de mediu pentru proiecte referitor la spații verzi, APM Prahova impune condiții de evitare a plantării de specii invazive, așa cum sunt menționate pe lista de specii invazive a Comunității Europene (<http://www.europe-aliens.org>), cerință transpusă prin Ordinul nr.979/2009 privind introducerea de specii alohtone și intervențiile asupra speciilor invazive. Din păcate, acest control nu poate fi extins la proprietățile private, mai ales cele situate în vecinătatea sau în interiorul ariilor naturale protejate, caz în care proprietarii de terenuri pot planta orice specie exotică.

De multe ori, pentru stabilizarea terenurilor degradate sau pentru programe de împădurire sunt propuse plantații de salcâm sau amestecuri cu salcâm datorită viabilității sporite și a ratei mai rapide de creștere. De asemenea, în localități nu sunt luate măsuri speciale pentru combaterea speciilor arboricole cum sunt oțetarul și falsul oțetar care proliferază pe domeniul public, în spațiile verzi sau pe fâșii de teren neîngrijite.

Specia de plante de origine nord-americană, *Ambrosia artemisiifolia*, este semnalată ca plantă invazivă în România încă din anul 1908, fiind prezentă și în jud. Prahova, inclusiv în municipiul Ploiești unde se dezvoltă cu preponderență pe terenurile aferente căilor ferate sau cele neîngrijite de către administratorul domeniului public, dar în populații mici. După anul 1990 numeroase terenuri agricole au fost abandonate, au avut loc defrișări în sectorul silvic, astfel ambrosia s-a extins foarte mult în flora spontană, invadând inclusiv culturile agricole. Deoarece

are un puternic potențial alergic, în ultimii ani APM Prahova a solicitat instituțiilor competente să informeze persoanele juridice ce activează în special în agricultură pentru a lua măsuri de combatere a acestei specii. La sfârșitul lui 2017 a fost luată în discuție necesitatea unei legi care să reglementeze combaterea acestei plante, iar în 2018 a apărut Legea nr.62/2018 privind combaterea buruienii ambrozia.

Denumire indicator: Specii alogene invazive în jud.Prahova	
Tema/Sector: V.Protectia Naturii si Biodiversitatea/ V.2.Amenintari pentru biodiversitate si presiuni exercitate asupra biodiversitatii	Cod indicator Romania: RO 43 Cod indicator AEM: SEBI 010
Tipul indicatorului: descriptiv	Categoria indicatorului: de presiune
Justificarea pentru selectarea indicatorului: Conform Strategiei Europene pentru Biodiversitate [COM (2011)244 final], se prevede ca până în 2020 să fie identificate și prioritizate speciile alogene invazive și căile lor de răspândire, să fie controlate sau eradicate speciile prioritare și să se prevenină introducerea de noi specii invazive (ținta 5). Aceeași țintă există și în Convenția pentru Diversitate Biologică la nivel global (ținta Aichi 9).	
Definitie si descriere: Indicatorul cuprinde două elemente: "Numărul total de specii alogene în Europa din 1900", care arată evoluția speciilor care au potențial de a deveni specii alogene invazive, și "cele mai dăunătoare specii alogene invazive care amenință biodiversitatea în Europa", ce cuprinde o listă a speciilor invazive cu impact negativ demonstrat	
Contextul politicilor relevante de mediu si tinte/obiective:	
Aspecte cheie si specifice legate de politica de mediu: Odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului se vor întocmi baze de date și se va putea monitoriza progresul acțiunilor întreprinse pentru limitarea efectelor negative generate de speciile invazive. Propunere de Regulament european pentru speciile invazive [COM(2013) 620 final – Proposal for a Regulation on prevention and management of the introduction and spread of invasive alien species]	
Modalitati de prezentare a indicatorului: grafice, tabele, harti Nu exista date suficiente pentru realizarea de reprezentari grafice. Se apreciaza ca tendinta este in crestere.	
Modul de determinare a indicatorului: UM, acoperire geografica, periodicitatea datelor, disponibilitatea datelor, agregare Necuantificat	
Modalitati de analiza si interpretare a datelor:	
Surse de obtinere a datelor si informatiilor: În prezent nu există o bază de date care să conțină speciile invazive și cele mai dăunătoare specii invazive. Baza de date DAISIE este completată în mod benevol de către specialiștii din domeniu. Lista celor mai invazive specii alohtone ce amenință biodiversitatea Europei - http://www.europealiens.org/speciesTheWorst.do	
Modalitati de utilizare:	

V.1.2. Poluarea și încărcarea cu nutrienți

Nutrienții sunt elemente chimice și compuși ai acestora care se găsesc în mediul înconjurător, de care plantele și animalele au nevoie pentru a crește și supraviețui. Prezența nutrienților în apă, sol și subsol este normală, poluarea reprezentând încărcarea cu substanțe nutritive a factorilor de mediu peste concentrațiile determinate de mecanismele de funcționare a ecosistemelor.

Aplicarea îngrășămintelor pe terenurile agricole este indispensabilă pentru completarea rezervelor de nutrienți în sol și asigurarea suplimentului necesar unor recolte mari, dar aplicarea incorectă sau excesivă conduce la poluarea mediului. Excesul de nutrienți, indiferent de sursa din care provin, ajunge prin spălare sau infiltrație în ape subterane, râuri, lacuri și mări.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și a faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011 - art. 21, 22, 28, art. 33 alin. (2) și anexele nr. 1, 2 și 3 prevede că agricultorii care dețin sau care administrează terenuri agricole și care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea ariei naturale protejate au următoarele obligații:

-să respecte planul de management și regulamentul ariei naturale protejate în ceea ce privește utilizarea suprafețelor de teren cu destinație agricolă și regimul activităților agricole, astfel:

-să utilizeze în mod rațional pajiștile prin cosit și/sau pășunat pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele de animale avizate de administrația ariei

-să aplice practici tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor, așa cum sunt definite de legislația în domeniu

-să practice modul de producție ecologic de cultivare a terenului agricol și de creștere a animalelor

În politica agrară, așa cum prevăd de altfel și directivele UE, este foarte important și necesar ca **utilizarea terenurilor și activitățile** în fiecare exploatare agricolă să se desfășoare într-o **manieră compatibilă cu protejarea și conservarea ecosistemelor naturale și implicit a biodiversității**.

Pentru asigurarea biodiversității și protecției ecosistemelor trebuie respectate de fiecare fermier și producător agricol o multitudine de condiții. Cele mai importante măsuri pe care trebuie să le respecte fermierul, crescătorul de animale, se referă la următoarele:

- Folosință diversificată a terenurilor agricole;
- Protejare și conservare a habitatului sau mediului de viață al speciilor sălbatice ;
- Protecția tuturor speciilor trebuie garantată;
- Protecția și conservarea bogățiilor naturale, culturale, istorice.

În jud. Prahova sunt identificate 39 de localități care sunt incluse în Planul de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din agricultură, aprobat în anul 2013. Dintre acestea, 19 comune au pe teritoriul administrativ ariei naturale protejate.

O situație deosebită se întâlnește în imediata vecinătate a siturilor Natura 2000 SPA Câmpia Gherghiței și SCI Coridorul Ialomiței, situate în zona de câmpie a jud. Prahova, fiind înconjurate de exploatarea agricolă și parcele aparținând persoanelor fizice, situația fiind mai elocventă în cazul Câmpiei Gherghiței unde terenurile agricole se întind până lângă lacurile ce constituie habitate ale pasărilor de apă.

Începând cu anul 2012 au fost purtate discuții cu APIA Prahova care coordonează acordarea de subvenții agricole fermierilor. S-a ajuns astfel ca, în colaborare cu APIA, APM să furnizeze un set de măsuri de conservare care să fie incluse în seria de condiții impuse fermierilor

pentru a putea beneficia de subvenție. Una dintre măsuri s-a referit la restrângerea utilizării pesticidelor, ierbicidelor, amendamentelor, utilizarea îngrășămintelor naturale (gunoi de grajd, compost) doar până la echivalentul a 30 KgN/ha și numai în perioadele fără îngheț, interzicerea folosirii mustului de gunoi de grajd, a otrăvurilor de tipul furadanului.

Alte condiții au fost: interzicerea depozitării deșeurilor pe malurile zonelor umede, interzicerea cu desăvârșire a incendierii miriștilor, a vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului, menținerea terenurilor mozaicate (cu mai multe tipuri de culturi) și evitarea trecerii la monoculturi.

În cazul siturilor Natura 2000 din zona montană, cum sunt SCI Bucegi și SCI Ciucaș, problemele încărcării cu nutrienți pe pajiștile alpine se datorează în mare parte activităților de creștere a animalelor (oi și capre). În acest caz s-a colaborat de asemenea cu APIA Prahova și cu administrațiile ariilor natural protejate, impunându-se condiții pentru protejarea biodiversității pajiștilor alpine: interzicerea târlirii și a pășunatului în interiorul sau în vecinătatea tufărișurilor, crearea de poteci sau trecerea cu animalele prin acest habitat, interzicerea pășunatului pe versanți cu grohotișuri nefixate și acoperire slabă sau medie cu vegetație, interzicerea pășunatului cu caprine, amplasarea de stâne și locuri de târlire numai cu avizul administrației siturilor, interzicerea executării de lucrări mecanizate sau deschiderea și amenajarea de drumuri de acces pe pajiști.

V.1.3.Schimbările climatice

În pofida tuturor eforturilor globale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, temperatura medie globală va continua să crească în perioada următoare, fiind necesare măsuri cât mai urgente de adaptare la efectele schimbărilor climatice. Cel de-al 4-lea Raport Global de Evaluare a Schimbărilor Climatice (AR4) pregătit de către IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) prezintă în mod cuprinzător ultimele rezultate și observații științifice cu privire la cauzele schimbărilor climatice și la impactul pe termen scurt, mediu și lung al acestora (<http://www.ipcc.ch>).

Mesajele-cheie ale raportului IPPC au fost:

- Influența umană asupra sistemului climatic este clară;
- Cu cât tulburăm clima, cu atât mai mult riscăm consecințe severe și un impact ireversibil;
- Avem mijloacele de a limita schimbările climatice și de a construi un viitor sustenabil.

După anul 1961, în țara noastră, fenomenul de încălzire a fost mai pronunțat și a cuprins aproape toată țara. Similar cu situația înregistrată la nivel global, s-au evidențiat schimbări în regimul unor evenimente extreme (pe baza analizei datelor de la mai multe stații meteo): creșterea frecvenței anuale a zilelor tropicale (maxima zilnică > 30 gr.C) și descreșterea frecvenței anuale a zilelor de iarnă (maxima zilnică < 0 gr.C), creșterea semnificativă a mediei temperaturii minime de vară și a mediei temperaturii maxime de iarnă și vară (până la 2 gr.C în sud și sud-est în vară).

Din punct de vedere pluviometric, pe perioada 1901-2000, la cele 14 stații cu șiruri lungi de observație, s-a evidențiat o tendință generală de scădere a cantităților anuale de precipitații. Din analiza șirurilor scurte de la mai multe stații meteorologice s-a evidențiat o intensificare a fenomenului de secetă în sudul țării după anul 1960. În concordanță cu acest rezultat s-a identificat o creștere a duratei maxime a intervalelor fără precipitații în sud-vest (iarna) și vest (vara). Ca urmare a unei încălziri mai pronunțate în timpul verii în sud-estul țării, cumulată cu o tendință spre deficit mai pronunțată, a avut loc o intensificare a fenomenului de aridizare în această regiune.

Perturbarea factorilor de mediu, într-o manieră drastică, are efect direct asupra evoluției ființelor vii, inițial asupra capacității acestora de adaptare și ulterior asupra capacității de

supraviețuire, putând constitui, în cazuri extreme, factori de eliminare a anumitor specii din rețelele trofice cu consecințe drastice asupra evoluției biodiversității la nivel local și cu impact la nivel general. Pentru a preîntâmpina acest declin al biodiversității la nivel național, ca parte integrantă a diversității biologice la nivel global, trebuie luate în considerare amenințările, oportunitățile, recomandările și măsurile de adaptare în acest sens. Activități cum ar fi defrișarea și supraexploatarea pășunatului pot conduce la exacerbarea efectelor schimbărilor climatice

Amenințările sunt:

- modificări de comportament ale speciilor, ca urmare a stresului indus asupra capacității acestora de adaptare (reducerea perioadei de hibernare a animalelor, afectarea fiziologiei comportamentale a animalelor ca urmare a stresului hidric, termic sau determinat de radiațiile solare manifestat chiar ca migrații eractice, imposibilitatea asigurării regimului de transpirație la nivele fiziologice normale, influențe negative ireversibile asupra speciilor migratoare, dezechilibre ale evapo-transpirației plantelor, modificări esențiale ale rizosferei plantelor care pot conduce la dispariția acestora); în acest sens un bun exemplu sunt urșii bruni care ies din hibernare mai devreme, căutând hrană în localitățile din apropierea habitatelor lor-vezi cazul stațiunilor montane Sinaia, Bușteni, Azuga, Cheia, dar și în localități din zona submontană; în unele cazuri aceste animale nici nu mai hibernează;
- modificarea distribuției și compoziției habitatelor ca urmare a modificării componenței speciilor;
- creșterea numărului de specii exotice la nivelul habitatelor naturale actuale și creșterea potențialului ca acestea să devină invazive, ca urmare a descoperirii fie a condițiilor prielnice, fie a unor „nișe ecologice” apărute prin dispariția unor specii indigene; schimbările climatice favorizează speciile invazive;
- modificarea distribuției ecosistemelor specifice zonelor umede, cu posibila restrângere până la dispariție a acestora;
- modificări ale ecosistemelor acvatice de apă dulce și marine generate de încălzirea apei, dar și de ridicarea probabilă a nivelului mării la nivel global;
- creșterea riscului de diminuare a biodiversității prin dispariția unor specii de floră și faună, datorită diminuării capacităților de adaptare și supraviețuire, precum și a posibilităților de transformare în specii mai rezistente la noile condiții climatice.

Fenomenele extreme reprezintă o amenințare la adresa biodiversității din zonele unde se produc. De exemplu, deși în ultimii 40-50 ani s-au mai produs viituri importante în majoritatea bazinelor hidrografice, niciodată în ultimii 100 ani viiturile nu s-au întins pe o durată atât de mare de timp (din februarie și până în septembrie) și pe un areal atât de mare ca în anul 2005.

Viitura de pe râul Ialomița este a doua mare viitură, după cea produsă în anul 1975, iar cea înregistrată pe râul Cricovul Sărat din jud.Prahova este cea mai mare din șirul cronologic de date înregistrate. Trebuie menționat că aceste fenomene au afectat și zone aflate în interiorul sau în vecinătatea actualului sit Natura 2000 ROSCI0290 Coridorul Ialomitei declarat pentru unele specii legate de apă, cum ar fi castorul sau pentru habitatele de pădure de pe terasele râurilor. Este de presupus că aceste elemente sunt afectate de viiturile ce au loc în fiecare an.

Studiile și rapoartele elaborate de instituțiile de profil din România și de către ONU-FAO demonstrează că și țara noastră este afectată de secetă, care în situații prelungite duce la apariția aridizării (adâncirea nivelului freatic), iar în unele areale chiar la deșertificare (lipsa covorului vegetal), însă nu de tip saharian.

Seceta tinde să devină, alături de poluare și de exploatarea irațională, unul dintre factorii de presiune asupra pădurii atât pe plan mondial, cât și în țara noastră. Specialiștii în silvicultură apreciază că România se încadrează în rândul țărilor europene cu păduri moderat afectate, fenomenul cel mai răspândit fiind cel de defoliere. Cel mai avansat grad de vătămare al pădurilor se înregistrează în sudul și vestul țării, datorită deficitului hidric și excesului termic, unde se constată extinderea procesului de aridizare (Strategia Națională și Programul de acțiune privind combaterea deșertificării, degradării terenurilor și secetei, 2000). În anii secetoși, pe lângă

uscarea arborilor, se înregistrează și cele mai numeroase incendii forestiere. Acestea sunt determinate atât de factori naturali (descărcări electrice, autoaprindere pe fondul temperaturilor înalte), cât și antropici (neglijențe, acțiuni intenționate) și sunt favorizate de efectele secetelor prelungite din vară și din toamnă.

Un caz tipic sunt incendiile ce se produc anual în situl Natura 2000 ROSCI0235 Stânca Tohani, uneori pe pajiște și în habitatul de tufărișuri, alteleori afectând pâlcurile de pini de pe versanții dealurilor. Este evident că acest fenomen repetat periodic conduce la o anumită compoziție a pajiștilor, iar dispariția pinilor (rezultați din cultură) favorizează extinderea pajiștii.

V.1.4.Modificarea habitatelor

V.1.4.1.Fragmentarea ecosistemelor

Comparativ cu alte regiuni ale lumii, UE face parte dintr-un continent cu o populație destul de densă, o mare parte a terenului fiind utilizată în mod activ. Prin urmare, multe dintre zonele naturale rămase sunt supuse presiunilor și riscă să devină fragmentate. Acest lucru afectează funcționarea ecosistemelor, care necesită spațiu pentru a se dezvolta și pentru a-și îndeplini rolurile. Ecosistemele sănătoase fac parte din sistemul nostru de susținere a vieții, iar biodiversitatea stă la baza sănătății și stabilității ecosistemelor. Ecosistemele formate dintr-o mare varietate de specii prezintă o probabilitate mai ridicată de a rămâne stabile atunci când se înregistrează unele pierderi sau deteriorări decât ecosistemele cu funcții reduse.

Fragmentarea habitatelor este cauzată de o întreagă serie de factori diferiți legați de schimbările în utilizarea terenurilor, printre care se numără extinderea urbană, infrastructurile de transport și intensificarea practicilor agricole sau silvice.

Zonele de bază – importante pentru speciile și habitatele rare și amenințate – sunt acum protejate în mare măsură prin Rețeaua Natura 2000, care conține 26000 de situri și acoperă aproximativ 18% din teritoriul UE.

Cu toate acestea, trebuie luate de asemenea măsuri în privința celor 82% rămase din teritoriu dacă se dorește să se stăvilească pierderea biodiversității din Europa. Aceasta deoarece plantele și animalele sălbatice trebuie să poată să circule, să migreze, să se disperseze și să facă schimb de populații între zonele protejate pentru a-și asigura supraviețuirea pe termen lung.

Extinderea urbană, practicile agricole sau silvice intensive și rutele de transport prezintă obstacole semnificative și uneori de netrecut în calea circulației speciilor. De asemenea, acestea determină ca mediul în ansamblu să devină mai ostil și inaccesibil faunei. Un exemplu îl constituie numărul crescut al exemplarelor de urs brun care au murit prin accidentare auto pe Valea Prahovei, în zona Sinaia-Bușteni deoarece traficul intens de pe DN1 nu permite animalelor să traverseze dinspre pădurile de pe versanții Munților Bucegi spre râul Prahova și Munții Baiului aflați de cealaltă parte. Habitatele au fost fragmentate de infrastructură fără a se crea măcar un singur pasaj pentru faună.

Amenajarea teritoriului poate ghida dezvoltarea de infrastructuri în afara siturilor sensibile, reducând astfel riscul fragmentării suplimentare a habitatelor. De asemenea, aceasta poate identifica modalități de a reconecta la nivel spațial zonele naturale rămase, de exemplu încurajând proiectele de restaurare a habitatelor în zone importante din punct de vedere strategic sau integrând elemente de conectivitate ecologică (de exemplu ecoducte sau locuri de trecere naturale) în noile scheme de dezvoltare. Dezvoltarea infrastructurii pentru sporturile de iarnă (pârții de schi și instalații de transport pe cablu) în zona montană creează culoare de defrișare prin trupurile de pădure, generând de asemenea fragmentarea habitatelor. Stațiunile montane Sinaia și Cheia continuă să dezvolte sau de abia acum intenționează să creeze un domeniu schiabil.

În jud.Prahova, Situl Natura 2000 Câmpia Gherghiței, din categoria SPA, declarat pentru protejarea păsărilor și a mediului lor de viață, este un bun exemplu de conservare a habitatelor din jurul lacurilor, mai ales a stufului, a canalelor de legătură dintre bălți, a pâlcurilor și a arborilor razleți. Acest lucru a fost realizat prin impunerea unor măsuri de conservare în procedura de autorizare a firmelor ce dețin crescătoriile de pește și fermierilor ce cultivă terenurile învecinate cu luciile de apă. S-au pastrat astfel toate suprafețele naturale ce servesc pentru refugiul, hrănirea și cuibărirea pasărilor, existând și o buna conexiune între acestea.

Denumire indicator: Specii de interes european în jud.Prahova													
Tema/Sector: V.Protectia Naturii si Biodiversitatea/ V.1.Starea de conservare si tendintele componentelor biodiversitatii	Cod indicator Romania: RO 07 Cod indicator AEM: CSI 007												
Tipul indicatorului: descriptiv	Categoria indicatorului: de stare												
Justificarea pentru selectarea indicatorului: Conform Directivei Habitate, fiecare Stat Membru este obligat să asigure menținerea sau refacerea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică de interes comunitar, într-un statut de conservare favorabil, pentru a contribui la menținerea biodiversității.													
Definitie si descriere: Indicatorul arată schimbările în statutul de conservare a speciilor de interes european. Acesta este bazat pe datele colectate în cadrul obligațiilor de monitorizare în conformitate cu Art. 11 din Directiva Habitate (92/43/CEE).													
Contextul politicilor relevante de mediu si tinte/obiective:													
Aspecte cheie si specifice legate de politica de mediu:													
Modalitati de prezentare a indicatorului: grafice, tabele, harti Nu exista date suficiente pentru realizarea de reprezentari grafice. Se poate aprecia statutul de conservare favorabil, dar cu tendinta descrescatoare													
<table border="1"> <caption>Data from the bar chart</caption> <thead> <tr> <th>Regiune</th> <th>Neevaluat (%)</th> <th>Nefavorabil (%)</th> <th>Favorabil (%)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Alpina</td> <td>70</td> <td>0</td> <td>30</td> </tr> <tr> <td>Continentala</td> <td>20</td> <td>0</td> <td>80</td> </tr> </tbody> </table>		Regiune	Neevaluat (%)	Nefavorabil (%)	Favorabil (%)	Alpina	70	0	30	Continentala	20	0	80
Regiune	Neevaluat (%)	Nefavorabil (%)	Favorabil (%)										
Alpina	70	0	30										
Continentala	20	0	80										
Modul de determinare a indicatorului: UM, acoperire geografica, periodicitatea datelor, disponibilitatea datelor, agregare 50 specii de animale 12 specii de plante													
Modalitati de analiza si interpretare a datelor:													

Surse de obtinere a datelor si informatiilor: Formularele standard Natura 2000 pentru siturile aflate pe teritoriul jud.Prahova

Modalitati de utilizare:

Denumire indicator: Diversitatea speciilor în jud.Prahova

Tema/Sector: V.Protectia Naturii si Biodiversitatea/ V.1.Starea de conservare si tendintele componentelor biodiversitatii

Cod indicator Romania: RO 09

Cod indicator AEM: CSI 009

Tipul indicatorului: descriptiv

Categoria indicatorului: de stare

Justificarea pentru selectarea indicatorului: Conform Art.12 din Directiva Păsări, Statele Membre trebuie să monitorizeze și să raporteze starea populațiilor de păsări de interes comunitar de pe lista de referință elaborată de CE și alcătuită din specii de pe anexele I, II, III ale Directivei Păsări și transpuse în legislația națională în OUG 57/2007 Anexele 3, 4B, 5C, 5D și 5E.

Definitie si descriere: Indicatorul prezintă tendința variației diversității speciilor în timp. În prezent, grupurile de specii avute în vedere la nivel european, sunt:

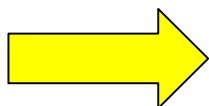
- Păsări: din păduri, din parcuri și grădini, de pe terenuri agricole.
- Artropode: fluturi.

Contextul politicilor relevante de mediu si tinte/obiective:

Aspecte cheie si specifice legate de politica de mediu:

Modalitati de prezentare a indicatorului: grafice, tabele, harti

Nu exista date suficiente pentru realizarea de reprezentari grafice. Se poate aprecia ca statutul de conservare este favorabil, cu tendinta stabila

Modul de determinare a indicatorului: UM, acoperire geografica, periodicitatea datelor, disponibilitatea datelor, agregare

16 specii de pasari enumerate in anexa I a DC 2009/147/EC

44 specii de pasari cu migratie regulata nementionate in anexa I a DC 2009/147/EC

Modalitati de analiza si interpretare a datelor:

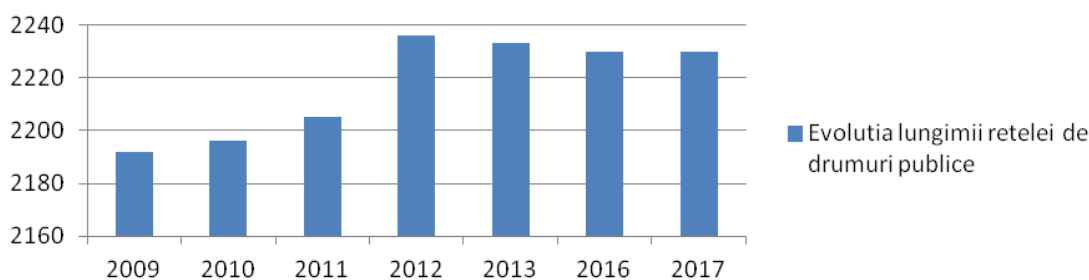
Surse de obtinere a datelor si informatiilor: Formularele standard Natura 2000 pentru siturile aflate pe teritoriul jud.Prahova, observatii SOR

Modalitati de utilizare:

Denumire indicator: Fragmentarea arealelor naturale si semi-naturale în jud.Prahova

Tema/Sector: V.Protectia Naturii si Biodiversitatea/ V.2.Amenintari pentru biodiversitate si presiuni exercitate asupra biodiversitatii	Cod indicator Romania: RO 44 Cod indicator AEM: SEBI 013
Tipul indicatorului: descriptiv	Categoria indicatorului: de presiune
<p>Justificarea pentru selectarea indicatorului: Sub aspectul biodiversității, indicatorul are relevanță furnizând informații cu privire la evoluția suprafațelor arealelor naturale și semi-naturale pentru orice tip de ecosistem. Dacă suprafața arealului scade într-un mod semnificativ, aceasta va avea o influență negativă asupra tipurilor de habitate și a speciilor dependente de aceste tipuri de habitate.</p> <p>Concluziile raportului “Landscape fragmentation in Europe Joint EEA-FOEN report” arată totuși o fragmentare mai redusă a teritoriului României.</p>	
<p>Definiție și descriere: Acest indicator oferă informații cu privire la evoluția suprafețelor arealelor naturale și semi-naturale la nivel paneuropean, calculând valorile derivate din hărțile de acoperire a terenurilor. Acestea provin din imagini satelitare cu proprietăți spectrale. Astfel că este folosită baza de date Corine Land Cover, care se bazează pe 44 de clase de acoperire a terenului, din care 26 sunt considerate ca naturale și semi-naturale pentru scopul acestui indicator. Acestea sunt grupate în păduri, pășuni, mozaicuri agricole, suprafețe semi-naturale, ape interioare și zone umede.</p>	
<p>Contextul politicilor relevante de mediu și tinte/obiective: Datele referitoare la conversia terenurilor vor fi disponibile pe geo-portalul INSPIRE al României (http://geoportal.ancpi.ro/geoportal/catalog/main/home.page), coordonat de ANCPI, după punerea în aplicare a Directivei 2007/2/CE INSPIRE. Conform Ordonanței Guvernului nr. 4/2010 cu modificările și completările ulterioare, ce a transpus în legislația națională prevederile Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE), Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCPI) în colaborare cu alte instituții responsabile pentru anumite teme de date spațiale conforme cu INSPIRE - MMS (acoperirea terenurilor), INS (repartizarea populației demografice), MDRT (utilizarea terenurilor), MT (rețele de transport) - este responsabilă pentru realizarea seturilor de date spațiale din România.</p>	
<p>Aspecte cheie și specifice legate de politica de mediu:</p>	
<p>Modalități de prezentare a indicatorului: grafice, tabele, harti</p>	

Evolutia lungimii rețelei de drumuri publice

Modul de determinare a indicatorului: UM, acoperire geografica, periodicitatea datelor, disponibilitatea datelor, agregare

Modalitati de analiza si interpretare a datelor:

Surse de obtinere a datelor si informatiilor: Institutul Național de Statistică (INS) - <http://www.insse.ro/cms/>
Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice (MMSC) – <http://www.mmediu.ro/beta/>
CORINE Land Cover (European Environment Agency - EEA) - <http://www.eea.europa.eu/dataand-maps/data#c12=corine+land+cover+version+13>

Modalitati de utilizare:

V.1.4.2.Reducerea habitatelor naturale și semi-naturale

În general, reducerea suprafețelor acoperite de habitate naturale și semi-naturale s-a datorat unor factori cum sunt creșterea acoperirii terenurilor, creșterea populației, schimbarea peisajelor și ecosistemelor.

Utilizarea terenurilor și schimbarea utilizării terenurilor afectează în mod direct schimbul de gaze cu efect de seră între ecosistemele terestre și atmosferă. În multe cazuri, clima, tehnologia, și economia par a fi factorii determinanți ai schimbării utilizării terenurilor la diferite scări spațiale și temporale. În același timp, transformarea terenurilor pare a fi un mecanism de feedback adaptabil pe care fermierii îl utilizează pentru a netezi impactul variațiilor climatice, în special în perioadele extrem de uscate și umede. Schimbările utilizării terenurilor sunt adesea asociate cu schimbarea în acoperirea terenurilor și o schimbare asociată cu emisiile de carbon. De exemplu, în cazul în care o pădure este eliminată, stocurile de carbon din biomasa de deasupra solului sunt fie eliminate ca produse sau aduse înapoi în atmosferă prin descompuneri microbiene. Rezervele de carbon din sol vor fi de asemenea afectate, cu toate că acest efect va depinde de tratamentul ulterior al terenului. În urma compensării, rezervele de carbon din biomasa de deasupra solului pot crește din nou, în funcție de tipul de acoperire al terenului asociat cu utilizarea de noi terenuri.

Timpu necesar pentru acoperirea noilor terenuri cu pădure poate fi de zeci de ani. Houghton (1991) a evaluat șapte tipuri de schimbări ale utilizării terenurilor importante pentru variația cantității de carbon eliberate:

- conversia ecosistemelor naturale la terenuri cu culturi permanente;
- conversia ecosistemelor naturale pentru deplasarea culturilor;

- conversia ecosistemelor naturale la pășuni;
- abandonarea terenurilor fragmentate (croplands);
- abandonarea pășunilor;
- recoltarea lemnului;
- înființarea plantațiilor de pomi.

Suprafața de teren cultivată a scăzut, pajiștile au înlocuit câmpurile cu cereale, transhumanța a dispărut, presiunea efectivelor de animale a scăzut mult. Consecința a fost o reevaluare a utilizării terenului din văi, în cazul în care cea mai mare parte a furajelor necesare pentru hrana animalelor în timpul iernii se cultivă în apropiere în aceste zone. Alte consecințe au fost construirea infrastructurii de irigații, producția de energie, îmbunătățirea drumurilor, dezvoltarea turismului, inclusiv urbanizarea și construcția de hoteluri, stațiuni de schi etc. Diferitele utilizări, spațiul limitat, contribuie la generarea unui stres suplimentar cu privire la modul tradițional de viață.

Influența antropogenică este esențial reflectată în gradul de acoperire al terenurilor, unde modificarea sau intensificarea utilizării pentru o anumită folosință, practicile agricole de cultivare, implementarea strategiilor de conservare a solului sunt factori importanți care determină susceptibilitatea la eroziune. Gradul de acoperire a terenului și schimbările climatice sunt factori de presiune ce acționează ca niște indicatori cu privire la stadiul eroziunii și impactul modificărilor determinate de eroziune asupra unor sisteme ca solul și biodiversitatea.

Pentru județul Prahova, din datele statistice din anii 2004-2017 se poate observa că rețeaua de drumuri publice rămâne relativ constantă-2230 Km, cu o densitate de circa 47 Km/100 kmp teritoriu.

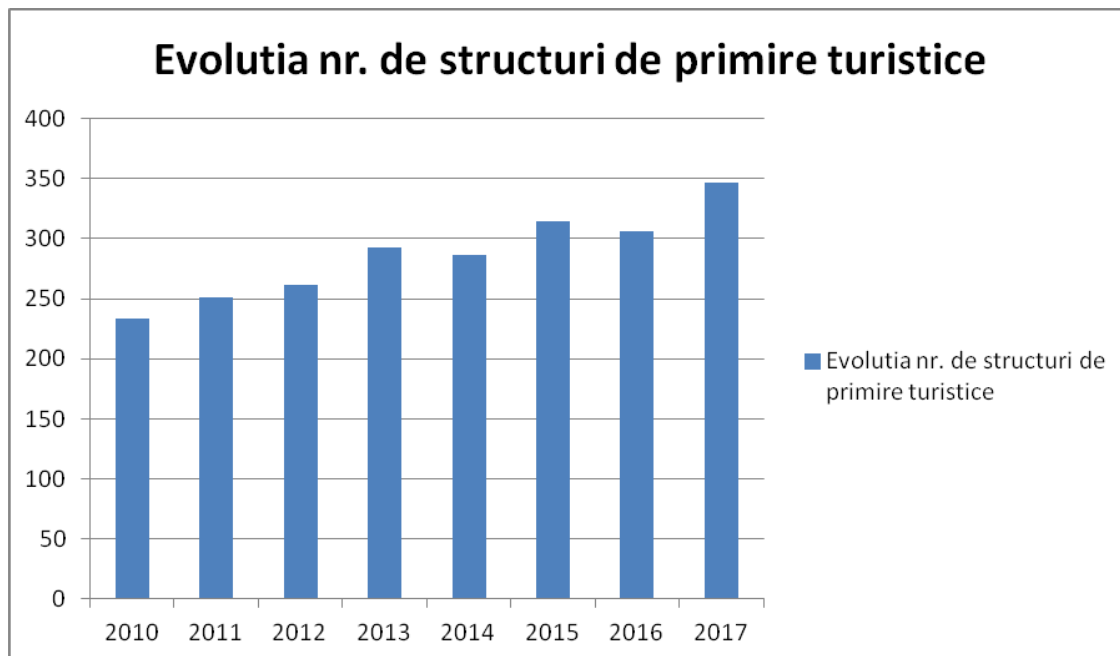
AN	LUNGIME REȚEA DRUMURI PUBLICE
2009	2192
2010	2196
2011	2205
2012	2236
2013	2233
2014	2234
2015	2230
2016	2230
2017	2230

Sursa datelor: <http://www.prahova.insse.ro>

Numărul de structuri de cazare turistică, incluzând cabanele de vânatoare și pescuit a crescut de la 233 în anul 2010 la 347 în anul 2017. Unele dintre aceste construcții au fost realizate pe terenuri scoase din circuitul forestier cărora le-a fost schimbată destinația și au fost ulterior introduse în intravilanul localităților. Pierderile de terenuri forestiere sunt compensate, în conformitate cu prevederile Codului Silvic, dar refacerea pădurii este de lungă durată, obținându-se habitate artificiale, altele decât cele dispărute.

AN	NUMAR STRUCTURI DE PRIMIRE TURISTICE
2010	233
2011	257

2012	262
2013	293
2014	286
2015	314
2016	306
2017	347

Sursa datelor: <http://www.prahova.insse.ro>

Suprafața de teren aflat în circuitul agricol a înregistrat o regresie de la 279119 ha în anul 1990 la 272834 în anul 2010 și 142824 ha în anul 2016 (nu este cuprinsă suprafața grădinilor familiale, serelor și solarilor, culturilor intercalate și successive), suprafața cultivată efectiv înregistrând o creștere începând cu anul 2013.

AN	SUPRAFATA CULTIVATA
2012	144114
2013	143156
2014	143245
2015	142878
2016	142147
2017	142689

Sursa datelor: Directia Agricola Prahova

De asemenea, pășunile, aflate în mare parte în zona montană și sub-montană, având o mare valoare din punctul de vedere al biodiversității, au înregistrat o scădere a suprafeței de la 71836 ha în 2004 la 68978 ha în 2013, apoi o creștere în 2014, urmată de un trend descrescător.

AN	SUPRAFAȚA DE PASUNI
2012	68824
2013	68978
2014	69824
2015	69167
2016	69298
2017	68816

Sursa datelor: Directia Agricola Prahova

Suprafața fondului forestier a înregistrat o descreștere din anul 2007 când era de 147681 ha până în anul 2011 când a ajuns la 144185 ha, crescând apoi la 146545 ha în 2017, din care 144239 ha reprezintă efectiv pădure, adică 30% din suprafața județului. În administrarea Romsilva-Directia Silvica Prahova se află 90497 ha fond forestier al statului și 22671 ha fond privat, în total 113168 ha.

Județul Prahova cuprinde 104 localități cu 14 orașe (dintre care două municipii) și 90 comune (405 sate), ocupând locul 2 pe țară ca număr de așezări urbane.

Populația județului în anul 2004 a fost de 829026 locuitori (176 loc/kmp), ajungând la 801372 în 2017, din care populația rezidentă, stabilă, este de 762886. La nivelul anului 2017 existau 408972 locuitori în mediul urban și 392400 locuitori în mediul rural.

AN	NUMAR LOCUITORI
2012	823687
2013	819498
2014	815741
2015	814226
2016	806504
2017	801372

Sursa datelor: <http://www.prahova.insse.ro>

Se remarcă faptul că, deși există numeroase localități urbane, numai 51 % din populație trăiește în acestea, în timp ce gradul de urbanizare în UE este de 65%. Se poate concluziona ca exista un echilibru între numărul persoanelor ce lucrează în domeniul agricol-silvic și cel ocupat în alte domenii. Deoarece în ultimii ani nu s-a înregistrat creșterea semnificativă a populației rezidente, ci dimpotrivă se constată fluctuații în sens descrescător, se poate afirma faptul că nivelul populațional din județ exercită presiuni sporite asupra mediului și biodiversității din perspectiva atingerii normei de locuire de 15 mp/cameră ceea ce impune construirea de noi locuințe.

Prin PATJ Prahova se propune o creștere a suprafeței intravilanului de la 54062 ha la 64239 ha, cu 19 % mai mult decât în prezent.

Reactualizarea PUG-urilor localităților include și extinderi de intravilan, necesare tocmai unui fond locativ aflat în expansiune. Creșterea suprafeței totale construite nu este foarte mare și atinge valori de 2-3%, cererea fiind relativ mică față de alte zone ale țării. În zonele turistice de mare atractivitate (Azuga, Sinaia, Bușteni, Valea Doftanei, Comarnic, Cornu, Cheia) se construiesc locuințe secundare și de vacanță, aflusul de populație mărindu-se în perioadele estivale. În aceste zone apare o presiune antropică rezultată din necesarul sporit de terenuri construibile, în condițiile în care perioade lungi din an aceste locuințe de vacanță nu sunt funcționale. În zona montană în care orașele turistice se învecinează cu arii naturale protejate și, în general cu teritorii cu nivel ridicat al biodiversității, se pune acut problema oportunității extinderii fondului locativ doar pentru divertisment, în condițiile în care sunt sacrificate habitate valoroase și mediul de viață a numeroase specii.

AN	NUMAR LOCUINTE
2012	322536
2013	323515
2014	324297
2015	325152
2016	326097
2017	327307

Sursa datelor: <http://www.prahova.insse.ro>

Tipul de teren	Suprafața	
	ha	% din suprafața jud.(471600 ha)
Suprafață naturală (nemodificată de om) destinată regenerării resurselor fundamentale ale vieții (apă, oxigen, substanță uscată)	Nu există date suficiente 34615 ha sunt păduri pentru care nu se reglementează producția (includ ariile naturale protejate)	7.33
Suprafață agricolă, pentru producerea de alimente	140109	29.70
Suprafață de păduri economice (producătoare de lemn și celuloză)	109624	23,24
Suprafață destinată construcțiilor (așezări umane, industrie, căi de comunicație etc.)	54062	11.44

Din tabel, se observă că suma suprafețelor agricole și destinate construcțiilor reprezintă 41% din teritoriul administrativ al județului ceea ce arată gradul ridicat de antropizare a mediului din județ și presiunile puternice exercitate asupra factorilor naturali. Se poate concluziona că dezvoltarea economică, deși aducătoare de mari beneficii financiare, este totuși nesustenabilă prin deteriorarea pe care o provoacă mediului. Cele mai multe definiții ale „durabilității” arată faptul că sintagma „calitatea vieții” nu poate fi alterată în viitor, pe termen lung. În ceea ce privește dezvoltarea unor investiții în județ, ar trebui analizată mai bine oportunitatea sacrificării suprafețelor naturale, ținându-se cont mai mult de caracterul de utilitate publică a obiectivelor și mai puțin de beneficiile financiare imediate.

Despăduririle marchează cele mai evidente modificări în peisaj și au cel mai mare impact vizual asupra privitorului, mai ales în zona montană și în trupurile compacte de pădure. Astfel de modificări se înregistrează în urma exploatărilor forestiere, culoarele pentru funiculare ieșind pregnant în evidență, la fel și culoarele deschise pentru construirea și funcționarea liniilor de transport pe cablu în scop turistic, pârtiile de schi amenajate prin defrișare. În zona alpină, deși nu se mai pune problema defrișării, peisajul specific de pajiște și tufărișuri scunde este alterat prin apariția infrastructurilor masive de telescaun/teleschi sau modernizarea drumurilor de acces prin asfaltare. Alte habitate afectate antropoc sunt cele specifice cursurilor de apă. Construirea de microhidrocentrale modifică regimul de curgere al apei, afectează deplasarea faunei acvatice, determină modificări ale configurației malurilor prin hidroamenajările necesare și implicit afectează caracteristicile naturale ale albiei. De asemenea, în jud.Prahova se dezvoltă de mai mult timp un număr relativ mare de perimetre de exploatare a resurselor minerale-nisip, pietriș, balast din albiile minore ale râurilor. În cazul balastierelor, aceste obiective presupun lucrări destul de complexe de amenajare ce afectează evident terenul și vegetația pe care se desfășoară. Cantitățile mari de agregate extrase pot modifica major configurația albiei dacă nu sunt luate măsuri corespunzătoare de reconstrucție ecologică.

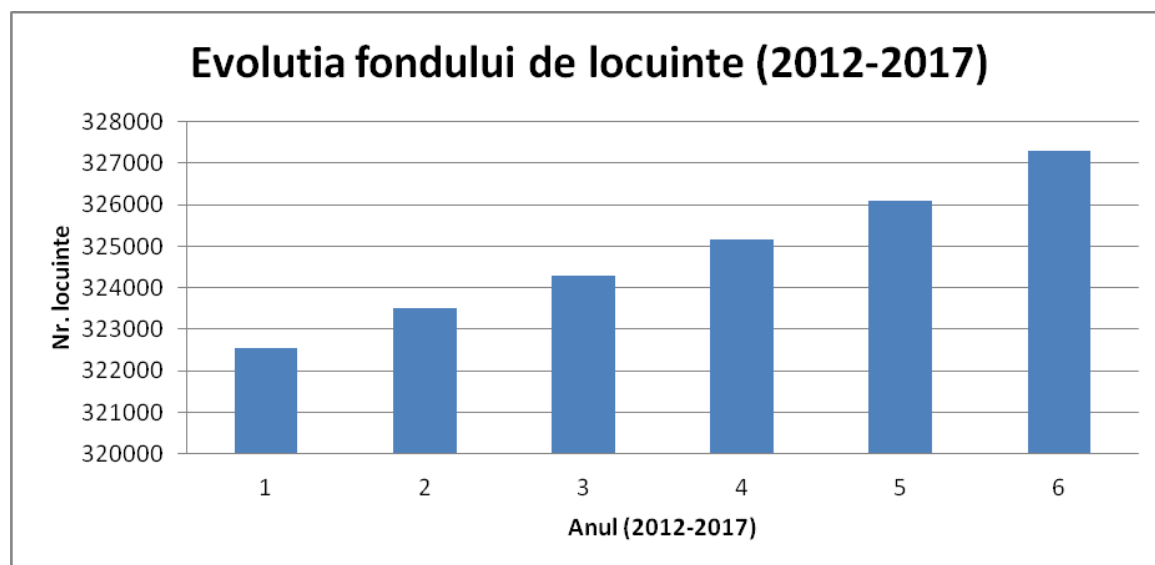
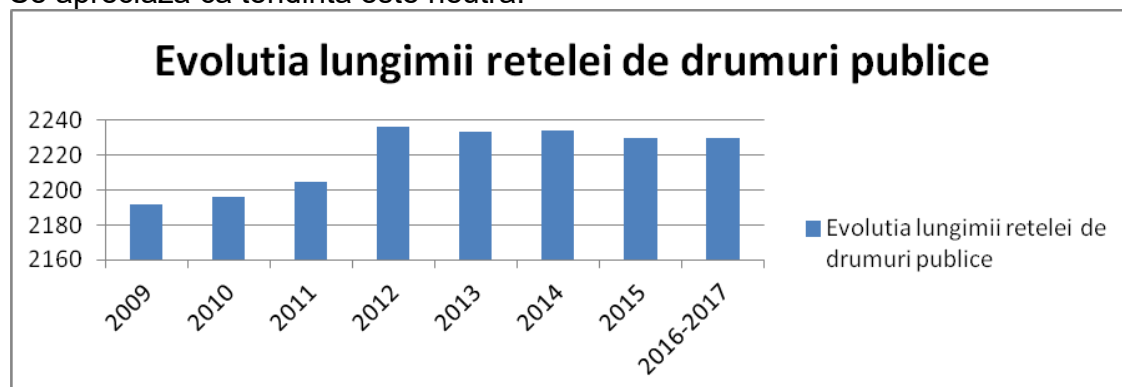
Denumire indicator: Ocuparea terenurilor în jud.Prahova	
Tema/Sector: V.Protectia Naturii si Biodiversitatea/ V.2.Amenintari pentru biodiversitate si presiuni exercitate asupra biodiversitatii	Cod indicator Romania: RO 14 Cod indicator AEM: CSI 014
Tipul indicatorului: descriptiv	Categoria indicatorului: de presiune
Justificarea pentru selectarea indicatorului: Sub aspectul biodiversității, indicatorul are relevanță furnizând informații cu privire la evoluția suprafațelor arealelor naturale și semi-naturale pentru orice tip de ecosistem. Dacă suprafața arealului scade într-un mod semnificativ, aceasta va avea o influență negativă asupra tipurilor de habitate și a speciilor dependente de aceste tipuri de habitate. Concluziile raportului “Landscape fragmentation in Europe Joint EEA-FOEN report” arată totuși o fragmentare mai redusă a teritoriului României.	
Definitie si descriere: Indicatorul prezintă schimbarea cantitativă a ocupării terenurilor agricole, împădurite, semi-naturale și naturale, prin expansiunea terenurilor urbane și artificiale. Include zonele impermeabilizate de construcții și infrastructura urbană, precum și spațiile verzi urbane, complexele sportive și de recreere.	
Contextul politicilor relevante de mediu si tinte/obiective: Datele referitoare la conversia terenurilor vor fi disponibile pe geo-portalul INSPIRE al României	

(<http://geoportal.ancpi.ro/geoportal/catalog/main/home.page>), coordonat de ANCPI, după punerea în aplicare a Directivei 2007/2/CE INSPIRE. Conform Ordonanței Guvernului nr. 4/2010 cu modificările și completările ulterioare, ce a transpus în legislația națională prevederile Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (INSPIRE), Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCPI) în colaborare cu alte instituții responsabile pentru anumite teme de date spațiale conforme cu INSPIRE - MMSC (acoperirea terenurilor), INS (repartizarea populației demografice), MDRT (utilizarea terenurilor), MT (rețele de transport) - este responsabilă pentru realizarea seturilor de date spațiale din România.

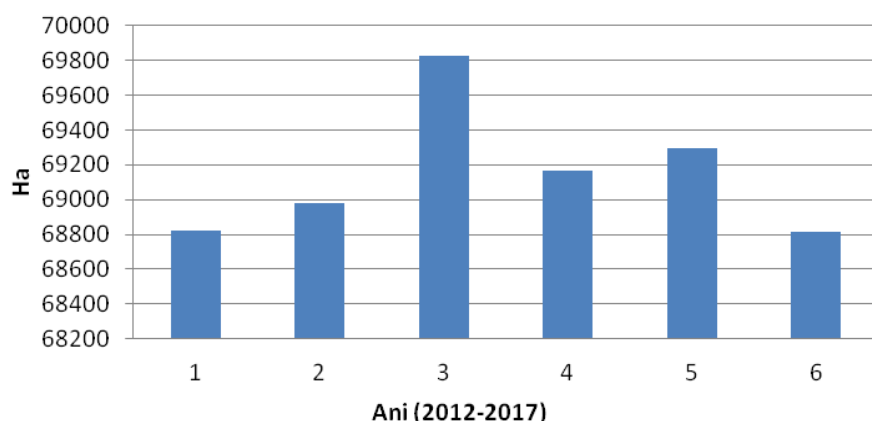
Aspecte cheie și specifice legate de politica de mediu:

Modalități de prezentare a indicatorului: grafice, tabele, harti

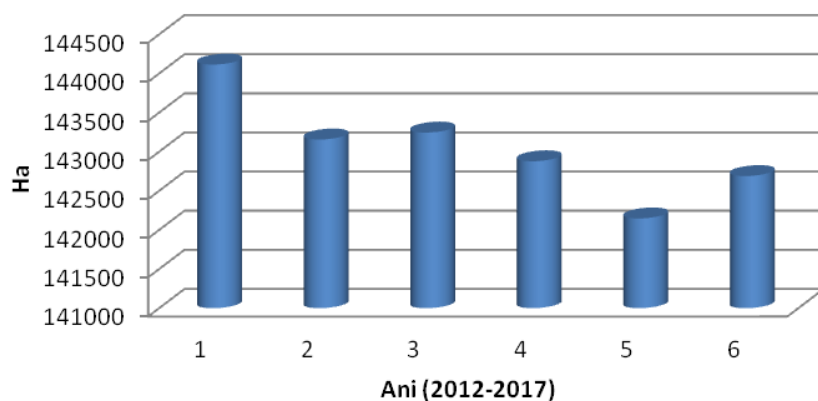
Se apreciază că tendința este neutră.

**Evolutia suprafetei de pasuni din judetul Prahova
(2012-2017)**

**Evolutia suprafetei cultivate in judetul Prahova
(2012-2017)**

Modul de determinare a indicatorului: UM, acoperire geografica, periodicitatea datelor, disponibilitatea datelor, agregare

Modalitati de analiza si interpretare a datelor: Date statistice pe o perioada de cinci ani

Surse de obtinere a datelor si informatiilor: Institutul Național de Statistică (INS) - <http://www.insse.ro/cms/>
Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice (MMS) – <http://www.mmediu.ro/beta/>
CORINE Land Cover (European Environment Agency - EEA) - <http://www.eea.europa.eu/dataand-maps/data#c12=corine+land+cover+version+13>

Modalitati de utilizare:

V.1.5. Exploatarea excesivă a resurselor naturale

V.1.5.1. Exploatarea forestieră

Se constată că procentul de împădurire al actualului spațiu geografic al României a scăzut treptat de la aproximativ 80%, cât a fost în trecutul îndepărtat (Giurgiu, 1978, 1982, 2004; Doniță *et al.*, 1981), la 55-60 la începutul secolului al XIX-lea (Popescu-Zeletin, 1975) și la 27 atât cât este în prezent (INS, 2009) (Fig. 1). S-a produs astfel o considerabilă deteriorare a mediului, inclusiv o incredibilă îngustare a biodiversității la toate nivelurile. Procentul de împădurire „funcțional” este doar de aproximativ 22%, respectiv pe jumătate față de *procentul de împădurire optim* calculat pentru țara noastră, care este de 45%. S-a ajuns astfel la o gravă destructurare ecologică.

Suprafețele parcurse cu tăieri în fondul forestier administrat de stat, din jud. Prahova, în anul 2017 au fost:

Nr. crt.	Denumire indicator	Suprafața (ha)
1	Tăieri de regenerare	4616
2	Tăieri de produse accidentale	13400
3	Operațiuni de igienă și curățire a pădurilor	7770
4	Tăieri de îngrijire în păduri tinere (degajari, curățiri, rărituri)	4115

Prin cercetarea statistică SILV-3, referitoare la masa lemnoasă recoltată și suprafața parcursă cu tăieri în anul 2017, sunt evidențiate suprafețe parcurse cu diverse tipuri de tăieri caracterizate prin următoarele:

Tăierile de regenerare se fac în scopul asigurării continuității pădurii fiind incluse regimul codru (bazat pe regenerarea din sămânță și conducerea arboretelor la vârste) sau regimul crâng (bazat pe regenerarea vegetativă, din lăstari sau drajoni, și conducerea arboretelor la vârste relativ reduse, aplicarea acestuia făcându-se în cazuri speciale ex. arborete de salcâm, plop alb, plop negru, salcie).

Tăierile de produse accidentale vizează recoltarea arborilor doborâți sau ruți de vânt și zăpadă sau alte calamități precum și a celor care se află pe terenuri pentru care s-a aprobat ocupare temporară sau scoaterea definitivă pentru lucrări miniere, drumuri sau autostrăzi, conducte de gaze, obiective petroliere etc.

Tăierile (operațiunile) de igienă și curățire a pădurilor au ca scop extragerea arborilor proveniți din procesul normal de eliminare naturală (arbori uscați, doborâți etc.).

Tăierile de îngrijire în arboretele tinere (lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor) presupun un sistem de lucrări silviculturale care au ca scop dirijarea creșterii și dezvoltării arboretelor, selecția arborilor cu însușiri genetice superioare și ameliorarea compoziției structurii și funcțiilor viitoare păduri. Se promovează în acest scop, de la întemeierea și până la apropierea termenului de exploatare a arboretului, o suită de lucrări cu caracter special, corespunzătoare legilor și particularităților de creștere și dezvoltare ale arborilor și arboretelor.

Principalele lucrări de îngrijire sunt degajările, curățirile și răriturile.

Față de această situație, creșterea suprafeței împadurite în fondul forestier național se prezintă astfel:

Anul	Suprafața totală de pădure regenerată (ha)	Suprafața împăduriri artificiale (ha)	Suprafața regenerări naturale (ha)
2014	267	69	198
2015	304	71	233
2016	319	55	263
2017	312	63	249

În ultimii ani s-a înregistrat o creștere a masei lemnoase recoltate și datorită extinderii exploatării în bazine forestiere altădată inaccesibile prin construirea unor drumuri forestiere. De remarcat este faptul că astfel de drumuri presupun totuși pierderea definitivă a unei suprafețe de pădure (habitate) care trebuie defrișată, având loc și o schimbare a categoriei de folosință a terenului forestier.

În conformitate cu Codul Silvic, volumul de lemn ce se poate recolta anual din păduri nu poate depăși posibilitatea anuală stabilită pe baza amenajamentelor silvice. În acest sens, pentru jud.Prahova s-a urmărit ca în amenajamentele silvice întocmite pentru fondul forestier național sau privat să fie incluse măsuri de conservare cu privire la ariile naturale protejate, limitele acestora, precum și prevederile Planurilor de Management aprobate, acolo unde a fost cazul- siturile Natura 2000 Pădurea Plopeni, Bucegi, Pădurea Glodeasa, Ciucaș, Stâncă Tohani. Totodată, s-a desfășurat o campanie de informare a proprietarilor de păduri cu privire la obligativitatea de a obține un aviz de mediu asupra amenajamentului silvic întocmit, rezultatul fiind creșterea numărului de documentații de amenajament care au parcurs procedura de reglementare la autoritatea pentru protecția mediului.

Masă lemnoasă pusă în circuitul economic (mii mc brut)

Locul de recoltare	Rașinoase	Fag	Stejar	Alte specii tari	Alte specii moi	TOTAL
Paduri proprietate publică a statului	67,4	117,5	21	29,5	28,9	264,3
Pad.prop. publică a unit.administrative	0	0	0	0	0	0
Pad.prop.privată	38,2	54,4	7,4	7,1	5,3	112,4
Vegetație din afara fondului forestier	1,6	6,3	2,6	10,4	5,6	26,5
TOTAL	107,20	178,2	31	47	39,8	403,20

Denumire indicator: PĂDURI: fond forestier, creșterea și recoltarea masei lemnoase în jud.Prahova

Tema/Sector: V.Protectia Naturii si Biodiversitatea/ V.2.Amenintari pentru biodiversitate si presiuni exercitate asupra biodiversitatii

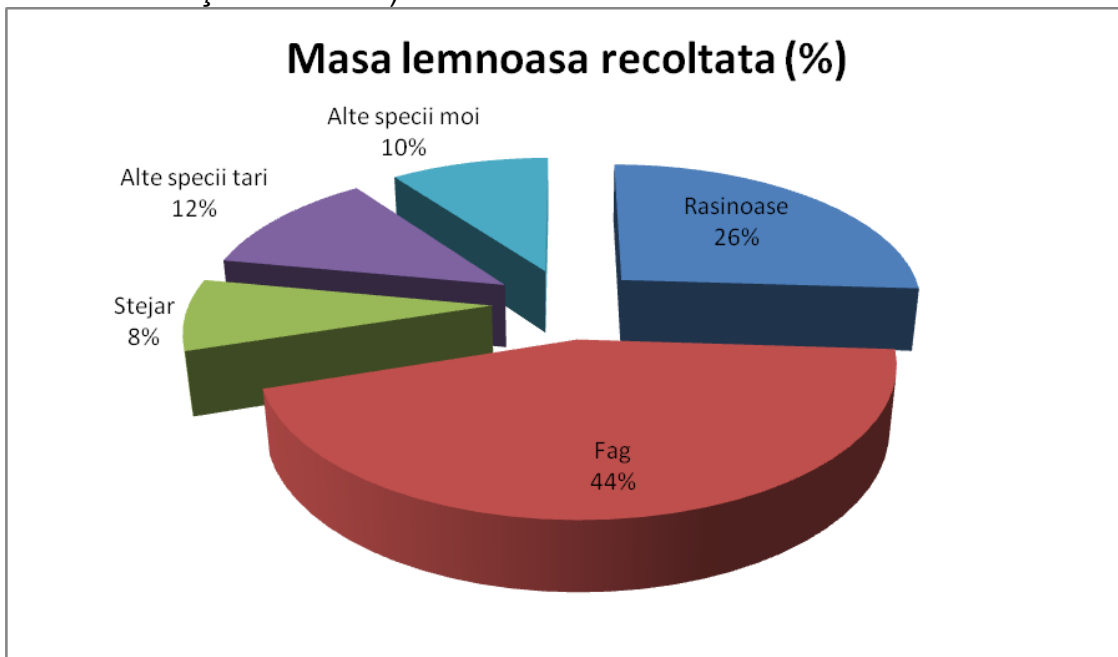
Cod indicator Romania: RO 45
Cod indicator AEM: SEBI 017

Tipul indicatorului: descriptiv

Categoria indicatorului: de presiune

Justificarea pentru selectarea indicatorului: Raportul dintre creșterea și tăierea arborilor arată sustenabilitatea producției de masă lemnoasă în timp, cât și disponibilitatea actuală a masei lemnoase și potențialul acesteia. Pentru o dezvoltare durabilă, tăierile anuale nu trebuie să depășească creșterea anuală netă. Creșterea fondului forestier este o indicație a maturizării pădurilor. Raportul dintre creștere și tăieri în pădurile de exploatație este cel mai bun indicator pentru potențialul producției de masă lemnoasă și pentru starea biodiversității, a sănătății și funcțiilor pădurilor.

Definiție și descriere: Indicatorul prezintă evoluția fondului forestier, creșterea anuală netă și tăierile anuale, ca și rata de utilizare a pădurilor (fracția de tăieri anuale din creșterea anuală).

Contextul politicilor relevante de mediu și ținte/obiective:

Aspecte cheie și specifice legate de politica de mediu:

Modalități de prezentare a indicatorului: grafice, tabele, harti
Se apreciază că tendința este neutră.

Modul de determinare a indicatorului: UM, acoperire geografică, periodicitatea datelor, disponibilitatea datelor, agregare

Modalități de analiză și interpretare a datelor: Date statistice pe o perioadă de cinci ani

Surse de obținere a datelor și informațiilor: Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, ROMSILVA, Starea Pădurilor în România

Modalități de utilizare:

V.2. Protecția naturii și biodiversitatea: prognoze și acțiuni întreprinse

V.2.1. Rețeaua de arii protejate

Suprafața ariilor naturale protejate din județul Prahova era în anul 2011 de 35218 ha, adică 8% din suprafața județului și se menține la acest nivel și în 2016.

Pe teritoriul județului Prahova există **șapte arii protejate de interes național**, declarate prin Legea 5 / 2000, după cum urmează:

Nr. crt	Denumire	Localizare	Suprafață (ha)
1	Parcul Natural Bucegi include: 1.1 Abruptul Prahovean 1.2 Locul fosilifer Plaiul Hoților 1.3 Munții Colții lui Barbeș	Prahova Sinaia, Bușteni Sinaia Sinaia	8322 din care: 3478 6 1513
2	Arinișul de la Sinaia	Sinaia	1,037
3	Tigăile din Ciucaș	Măneciu	3
4	Muntele de Sare	Slănic	2

Primele trei rezervații din tabelul de mai sus sunt incluse într-o arie protejată de categorie superioară și anume Parcul Natural Bucegi, a cărui delimitare a fost stabilită prin HG nr. 230 / 2003. Parcul se desfășoară pe teritoriul administrativ a trei județe, Prahova, Dâmbovița și Brașov, suprafața ocupată în Prahova fiind de 8322 ha.

Ariile protejate menționate nu acoperă toate zonele ce adăpostesc elemente naturale deosebite. Atât în interiorul acestor arii, cât și în afara lor există habitate și specii de interes național, periclitate, endemice, amenințate.

Denumire indicator: Arii protejate desemnate la nivel național în jud.Prahova	
Tema/Sector: V.Protectia Naturii si Biodiversitatea/ V.3. Protecția naturii și biodiversitatea: prognoze și acțiuni întreprinse	Cod indicator Romania: RO 41 Cod indicator AEM: SEBI 007
Tipul indicatorului: descriptiv	Categoria indicatorului: de raspuns
Justificarea pentru selectarea indicatorului: Indicatorul arată tendințele suprafețelor (în kmp) ariilor desemnate în conformitate cu legislația națională. Acțiunea de desemnare a ariilor naturale protejate a început în România din anul 1926 prin desemnarea rezervației naturale Bucegi (EUNIS biodiversity database), cu o suprafață de 1716,9 ha. Numarul acestora a crescut până la 425 în anul 1990, iar în prezent sunt desemnate peste 1500 de arii naturale protejate, distribuite în regiunile biogeografice.	

Definitie si descriere: Indicatorul ilustrează rata de creștere a numărului și suprafeței totale a ariilor protejate de interes național de-a lungul timpului.
Indicatorul poate fi împărțit în categoriile: IUCN, regiune biogeografică și țară

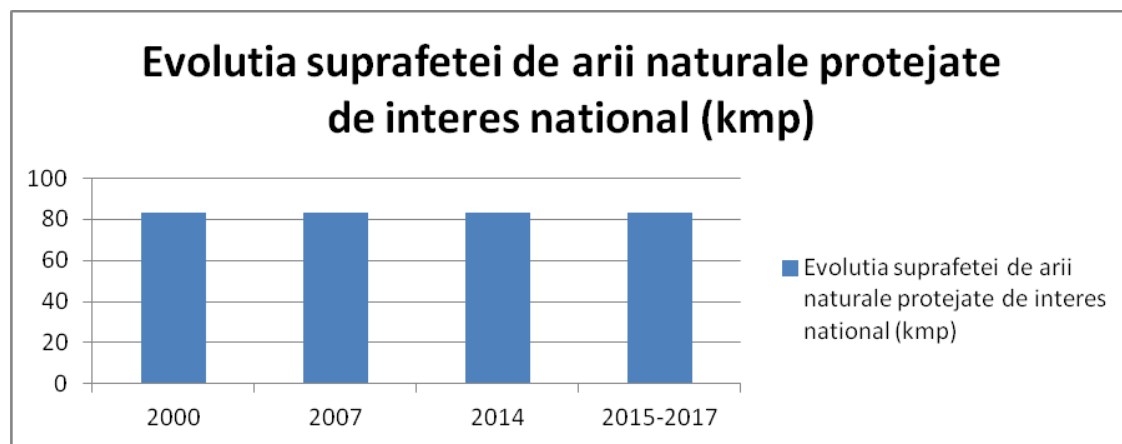
Contextul politicilor relevante de mediu si tinte/obiective: Tipuri de arii protejate -de interes național: rezervații științifice, parcuri naționale, monumente ale naturii, rezervații naturale, parcuri naturale;

Aspecte cheie si specifice legate de politica de mediu:

Modalitati de prezentare a indicatorului: grafice, tabele, harti

Se apreciază că tendința este neutră.

Evoluția suprafețelor (kmp) ariilor naturale protejate de interes național în perioada 2000-2017

Modul de determinare a indicatorului: UM, acoperire geografică, periodicitatea datelor, disponibilitatea datelor, agregare

-de interes național: 7

Zone biogeografice: montană și continentală

Modalitati de analiza si interpretare a datelor:

Surse de obtinere a datelor si informatiilor: Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, Legea nr.5/2000

Modalitati de utilizare:

Un habitat de interes național este și cel întâlnit în Pădurea Plopeni deoarece adăpostește o asociație vegetală endemică în România, *Peucedano rocheliani-Molinietum coeruleae*, descrisă din Banat și țara Hațegului. Habitatul se caracterizează prin dumbrăvi înmlăștinate cu substrat argilos și nivelul apei freatice ridicat. Arinișul de la Sinaia este situat în exteriorul luncii râului Prahova, la baza unui versant, prezentând microdepresiuni cu vegetație hidrofilă și fiind dominat de *Alnus incana* și *Salix purpurea*. Muntele de Sare de la Slănic, deși dispărut din cauze naturale, reprezintă totuși un areal geologic deosebit, pe suport de sare, fiind habitat pentru numeroase specii de floră și faună halofile, unele unice în județ sau în țară.

Pădurile virgine și cvasivirgine prezintă cel mai mare interes, arboretele pure sau în amestec având dimensiuni neobișnuite pentru condițiile ecologice precare din zonele respective. Pe teren distribuția acestor păduri s-a menținut datorită amplasării lor în locuri greu accesibile, ele înaintând uneori adânc pe văi, ca în cazul Munților Ciucaș. Rezistă încă formațiunile de *Alnus incana*, comune în deceniile trecute în țara noastră, dar care, datorită fragilității lor, au fost degradate sau chiar distruse. Aceste formațiuni se întâlnesc și de-a lungul Văii Doftanei, urcând pe văile pâraielor afluențe.

Pădurea Glodeasa (situl Natura 2000-com.Valea Doftanei), în suprafață de 544 ha a fost inclusă în Catalogul național al pădurilor virgine și cvasivirgine din România (Secțiunea B - păduri cvasivirgine), ediția 2016, constituit potrivit prevederilor Ordinului nr.1417/2016, deoarece îndeplinește criteriile din Ord.nr.3397/2012. Pădurea Glodeasa a fost inventariată și de Institutul de Biologie București în cadrul proiectului CORINE Biotopes, un program experimental premergător rețelei Natura 2000, ca fiind un sit de o valoare excepțională prin bogăția de habitate.

Deoarece pădurile naturale au dispărut în cea mai mare parte din Europa, fiind înlocuite de plantații, existența lor în România suscită un interes justificat. Numai în Munții Bucegi există 36 de tipuri naturale de pădure. Remarcabile sunt arboretele seculare de brad, pâlcurile de tisă (*Taxus baccata*), de zadă (*Larix decidua*), zâmbru (*Pinus cembra*-relict glaciari), tufărișurile de jnepeni (*Pinus montana*-incluse prin noul Cod Silvic în fondul forestier național). Jnepenișurile ascund uneori una dintre cele mai rare specii de arbuști de la noi și anume *Lonicera coerulea*. Remarcabilă este vegetația ce acoperă brânele, acele cingători înierbate ce înlănțuie abrupturile stâncoase.

Atât în Munții Bucegi, cât și în Ciucaș, apar fragmente de habitat similar tundrei alpine, unice în Europa prin compoziția floristică.

În Ciucaș, vegetația grohotișurilor și a stâncăriilor este mai puțin reprezentată față de alți munți. Totuși, aceste asociații sunt foarte importante datorită adăpostului pe care îl oferă numeroaselor specii vegetale endemice sau ocrotite (9,2%): *Thesium kernerianum*, *Leontopodium alpinum*, *Koeleria macrantha*-specifică mai ales pajiștilor stepice, *Gentiana lutea*, *Daphne blagayana*, *Papaver corona-sancti-stephani*.

Pe versanții Tigăilor, asociațiile de *Festuca saxatilis* și *Carex sempervirens* apar sub formă de tufe caracteristice, de tipul înțelenirii stepice.

Asociația de *Poa violacea* –păiuș violaceu se dezvoltă în condiții xeroterme, ocupând suprafețe mai mari în Zăganu, Culmea Șuvițe, în stațiuni ferite de vânturi, pe pante sudice sau estice din masiv.

Pe mai multe porțiuni din abrupturile stâncoase s-au instalat lichenii (*Lobaria amplissima*, *Peltigera polydactyla*).

Deasupra Sinăii, spre Munții Baiului, pe Valea Rea, specialiștii Institutului de Biologie București au descoperit în habitatul pădurii de fag, o subasociație vegetală nouă pentru țara noastră și anume Fag - *Scopolia carniolica* (plantă toxică folosită în scopuri terapeutice și amenințată datorită recoltării abuzive, aflată pe Lista Roșie în alte țări).

Bazinul Văii Doftanei mărginit de Munții Baiului la vest și de Munții Grohotiș la est, incluzând enclava de pădure virgină a Glodesei, este extrem de bogat în habitate, concurând cu succes masivele muntoase din apropiere. Mai sus de 1600 m se întind pajiștile de *Nardus-Festuca-Agrostis* și stâncării pe care cresc 38 de specii de licheni, între 1400 și 1650 m apar pâlcuri de molizi și ienupăr pitic, rododendron, de-a lungul pâraielor apar fâșii de cătină pitică.

Pe teritoriul comunei Valea Doftanei se află pădurea "Foile verzi", renumită pentru specia *Prunus laurocerasus*-mălin ornamental ce crește aici. Pădurea "Paltinu Lac" reunește specii arboricole deosebite: paltinul de pădure, pin comun, pin neted, jugastru, larice.

Având în vedere cele de mai sus, se poate trage concluzia că suprafața ariilor protejate din județ nu este suficientă pentru ocrotirea tuturor elementelor naturale identificate prin cercetări,

de-a lungul timpului. Există zone, cum ar fi Marnele de la Gura Beliei, Piatra Verde-Slanic, Valea Zâmbroaia-Predeal Sărari sau Poiana cu narcise de pe Valea Rea-Sinaia ce întrunesc condițiile pentru a fi declarate rezervații naturale, fiind reprezentative din punct de vedere geologic, faunistic sau floristic.

Pe teritoriul județului Prahova nu sunt instituite arii naturale protejate de interes internațional.

Au fost declarate arii naturale protejate prin Ordinul nr.1964/2007 următoarele situri Natura 2000:

- ❖ SCI Ciucaș (com.Măneciu, Cerașu) – aproximativ 9400 ha în județul Prahova
- ❖ SCI Pădurea Glodeasa (com.Valea Doftanei) – 544 ha (extinsă cu 9 ha în anul 2011)
- ❖ SCI Lacul Bâlbâitoarea (com.Bătrâni) – 3 ha
- ❖ SCI Stânca Tohani (com.Gura Vadului) – 50 ha
- ❖ SCI Padurea Plopeni (orașul Băicoi, com.Cocorăștii Mislii) – 91 ha
- ❖ SCI Bucegi (orașele Comarnic, Sinaia, Bușteni, Azuga)– aproximativ 13000 ha în județul Prahova

În anul 2011, prin Ordinul nr.2387/2011 pentru modificarea Ord.1964/2007 au mai fost declarate:

- SCI Cheile Doftanei – (com. Brebu, Secăria, Bertea, Comarnic, V.Doftanei, Sotrile) - 2613 ha
- SCI Coridorul Ialomiței – 3 județe-(com.Balta Doamnei, Berceni, Târgșoru Vechi, Cocorăștii Colți, Brazi, Ciorani, Sirna, Tinosu, Dragăneti, Dumbrava, Gherghița, Gorgota, Olari, Poienarii Burchi, Puchenii Mari, Râfov, Valea Călugărească în Prahova) – 7480 ha în Prahova
- SPA Câmpia Gherghiței – 3 județe-(com. Boldești-Grădiște, Fulga, Sălciile în Prahova) – 2048 ha în Prahova

În anul 2016, prin HG. nr.663/2016, a fost instituită încă o arie de protecție specială avifaunistică și anume ROSPA0152 Coridorul Ialomitei care se suprapune exact peste limitele SCI Coridorul Ialomiței, astfel încât suprafața totală a siturilor Natura 2000 rămâne aceeași la nivelul județului.

Aceste zone însumează o suprafață de aproximativ 35218 ha, reprezentând 8% din teritoriul administrativ al județului. Toate obiectivele de conservare, comunitare și naționale, sunt descrise în formularele standard ale siturilor, publicate în anexele Ordinului nr.1964/2007, respectiv 2387/2011. Siturile din județul Prahova aparțin categoriei SCI și SPA, fiind declarate pentru protecția habitatelor și speciilor, conform prevederilor Directivelor Europene Habitate și Păsări. De remarcat că în județ au fost instituite două situri din categoria SPA, declarate numai pentru protecția păsărilor și mediilor de viață ale acestora.

Habitatele de interes comunitar identificate în jud.Prahova și validate prin Ordinul nr.1964 /2007, respectiv Ordinul nr.2387/2011 sunt :

1. *3220-Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane*
2. *4070*-Tufărișuri cu Pinus mugo și Rhododendron myrtifolium*
3. *4060-Tufărișuri alpine și boreale*
4. *4080-Tufărișuri cu specii sub-arctice de salix*
5. *40C0*-Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice*
6. *3230-Vegetație lemnoasă cu Myricaria germanica de-a lungul râurilor montane*
7. *3240-Vegetație lemnoasă cu Salix eleagnos de-a lungul râurilor montane*
8. *6170-Pajiști calcifile alpine și subalpine*
9. *6230*-Pajiști montane de Nardus bogate în specii pe substraturi silicioase*
10. *6430-Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin*

11. 6210*-*Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros*
12. 6520-*Fânețe montane*
13. 6110*-*Comunități rupicole calcifile sau pajiști bayifite din Alysso-Sedion albi*
14. 7220*-*Izvoare petrifiante cu formare de travertin*
15. 7110*-*Turbării active*
16. 6410-*Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase*
17. 7140-*Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante*
18. 8120-*Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin*
19. 8110-*Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin*
20. 8210-*Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcarose*
21. 8230-*Comunități pioniere din Sedo-Scleranthion sau din Sedo-albi-Veronicion dilleni pe stâncării silicioase*
22. 8310- *Peșteri în care accesul publicului este interzis*
23. 9110-*Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum*
24. 9150-*Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion*
25. 9180*-*Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene*
26. 9130-*Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum*
27. 9160-*Păduri subatlantice și medioeuropene de stejar sau stejar cu carpen din Carpinion betuli*
28. 91E0*-*Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior*
29. 91V0-*Păduri dacice de fag*
30. 9410-*Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană*
31. 9420-*Păduri de Larix decidua și/sau Pinus cembra din regiunea montană*
32. 91Y0- *Păduri dacice de stejar și carpen*
33. 92A0-*Zăvoaie cu Salix alba și Populus alba*
34. 91F0-*Păduri ripariene mixte cu Quercus robur, Ulmus laevis, Fraxinus excelsior sau Fraxinus angustifolia, din lungul marilor râuri (Ulmenion minoris)*
35. 91I0-*Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu Quercus spp.*
36. *Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion*
37. *Râuri cu maluri nămoase cu vegetație de Chenopodion rubri și Bidention*
38. *Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum*

Denumire indicator: Habitate de interes european în jud. Prahova

Tema/Sector: V. Protecția Naturii și Biodiversitatea / V. 1. Starea de conservare și tendințele componentelor biodiversității

Cod indicator Romania: RO 40
Cod indicator AEM: SEBI 005

Tipul indicatorului: descriptiv

Categoria indicatorului: de stare

Justificarea pentru selectarea indicatorului: Indicatorul se referă la habitatele care sunt considerate a fi de interes european (enumerare în Anexa I a Directivei Habitate). Acest set include "habitatele care sunt în pericol de dispariție în aria lor naturală sau au o răspândire naturală mică, datorată regresiei lor sau din cauza ariei lor intrinsec restrânse sau care prezintă exemple de caracteristici tipice ale uneia sau mai multor regiuni biogeografice" (Articolul 1 din Directiva Habitate).

Definiție și descriere: Indicatorul prezintă modificări în starea de conservare a habitatelor de interes european. Acesta se bazează pe datele colectate în conformitate cu obligațiile de raportare prevăzute la articolul 17 din Directiva Habitate

Contextul politicilor relevante de mediu si tinte/obiective:
Aspecte cheie si specifice legate de politica de mediu:
<p>Modalitati de prezentare a indicatorului: grafice, tabele, harti</p> <p>Nu exista date suficiente pentru realizarea de reprezentari grafice. Se poate aprecia ca statutul de conservare este favorabil, cu tendinta stabila</p>
<p>Modul de determinare a indicatorului: UM, acoperire geografica, periodicitatea datelor, disponibilitatea datelor, agregare</p> <p>2 zone biogeografice</p> <p>6 clase majore de habitat</p> <p>38 habitate din care 9 sunt prioritare</p>
<p>Modalitati de analiza si interpretare a datelor: luandu-se in considerare concluziile studiilor de teren realizate pentru intocmirea planurilor de management</p>
<p>Surse de obtinere a datelor si informatiilor: Formularele standard Natura 2000 pentru siturile aflate pe teritoriul jud.Prahova, studii in teren pentru realizarea planurilor de management</p>
Modalitati de utilizare:

Parcul Natural Bucegi (PNB) împreună cu ariile naturale protejate de interes național pe care le include (trei rezervații naturale pe teritoriul jud.Prahova) sunt supuse unui regim de management specific, desfășurat de o structura proprie de administrare, în subordinea RNP ROMSILVA, având sediul la Moroieni, în jud.Dâmbovița. Planul de management al parcului a fost revizuit și supus consultării publice în cursul anului 2010, fiind aprobat în 2011 prin HG nr.187/2011. In cursul anului 2015 administrația a demarat procesul de revizuire al Planului de management, iar în anii 2016 și 2017 au fost realizate dezbateri publice pe marginea documentului.

Administrația PNB a derulat proiectul - Managementul speciei urs brun (*Ursus arctos arctos*) și diminuarea conflictelor directe "om-urs" în Parcul Natural Bucegi ca zonă model și pentru alte arii protejate, finanțat prin POS Mediu-Axa 4. Proiectul este implementat sub deviza : Un urs hrănit de om este un urs condamnat la moarte - și are ca prim obiectiv protejarea speciei *Ursus arctos* și totodată punerea în siguranță a turiștilor ce vizitează parcul, precum și a comunităților locale riverane acestuia.

Monumentul natural "Muntele de Sare" de la Slănic se află într-o stare avansată de degradare din cauze naturale. În 1985 au fost observate primele fenomene de prăbușire în structura acestei cute diapire de sare iar în anul 2005 nu mai rămăseseră decât câteva sloiuri de sare în ceea ce a fost odată Lacul din Grotă Miresii. Din păcate acest monument nu a putut fi salvat din cauza existenței izvoarelor dulci submerse care au săpat surplombe în pereții muntelui. Terenul monumentului este în proprietatea SC VALDOR care administrează obiectivul, încercând să reducă efectele alunecărilor de pământ.

Rezervația naturală "Tigăile din Ciucaș" se află la limita cu județul Brașov și este inclusă în perimetrul sitului Natura 2000 Ciucaș. In prezent rezervația este administrată în cadrul sitului Natura 2000 Ciucaș de către **Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea" (fost ICAS - București).**

Referitor la administrarea ariilor naturale de mici dimensiuni, trebuie menționat că terenul rezervației "Arinișul de la Sinaia" este în proprietatea Universității București încă din perioada interbelică.

Situl Natura 2000 Bucegi se suprapune parțial cu Parcul Natural Bucegi și include și cele trei rezervații naturale ale acestuia. Situl Natura 2000 depășește cu cca 5000 ha suprafața parcului, extinzându-se în vecinătatea localităților Comarnic, Posada și Azuga. Incepând cu 2014, administrația Parcului Natural Bucegi s-a extins și asupra sitului, fiind necesară o suplimentare a resurselor umane și a fondurilor alocate acestei structuri de administrare. Un prim pas a fost făcut prin includerea aspectelor Natura 2000 în Planul de management al parcului.

Dintre siturile menționate, SCI Ciucaș necesită constituirea unei structuri de administrare datorită mărimii sale, lucru care s-a și întâmplat, această sarcină revenind **Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea"** în parteneriat cu Fundația Carpați. Deoarece realizarea planului de management este un proces de durată, s-au identificat măsurile minime de conservare, aplicabile imediat, pentru protejarea sitului. De asemenea, prin Ordinul nr.2535/2011 a fost constituit Consiliul Științific al sitului și s-a aprobat regulamentul de funcționare al acestuia.

Siturile Pădurea Glodeasa, Padurea Plopeni și Lacul Bâlbâitoarea au fost atribuite în custodie Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova care a realizat și Planurile de management ale acestora, prin proiecte finanțate pe POS Mediu-Axa Prioritară 4 Protecția Naturii. Această instituție va colabora cu Direcția Silvică Prahova pentru administrarea acestor zone aflate în fond forestier. În anul 2016, această entitate a renunțat să mai prelungească convenția de custodie pentru situl Lacul Bâlbâitoarea.

SCI Stâncă Tohani a fost atribuit în custodie, sarcina administrării lui revenind APM Prahova, conform Convenției de custodie nr.299/08.12.2011 încheiată cu Ministerul Mediului și Pădurilor. Pentru realizarea Planului de management a fost depusă o cerere de finanțare pe POS Mediu, proiect aprobat în 2011, fiind finalizat în 2015. Planul de management și Regulamentul sitului au fost aprobate prin Ordinul nr.1969/2015.

SCI Coridorul Ialomiței a fost preluat în administrare de Administrația Parcului Natural Balta Mică a Brăilei, structură în subordinea RNP ROMSILVA care urmează să întocmească și planul de management. SPA-ul suprapus pe SCI nu a fost încă atribuit în administrare. În acest caz, Planul de management va trebui să fie unic și să integreze măsuri de conservare pentru ambele categorii de arii protejate.

SCI Cheile Doftanei a fost preluat în custodie de ADEMED București care urmează să întocmească și planul de management, deocamdată finalizând regulamentul acestei arii protejate.

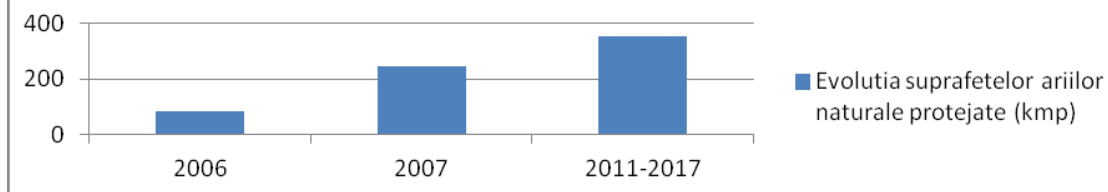
Pentru SPA Câmpia Gherghiței, declarat în cursul lui 2011, atribuirea în custodie s-a realizat în cursul anului 2016, fiind în sarcina Asociației Centrul Ecologic Green Area care a organizat consultare publică pentru întocmirea Regulamentului sitului.

În ceea ce privește inventarul de specii și habitate de interes comunitar, acesta va fi completat pe măsură ce studiile în teren vor confirma sau infirma vechile date din literatura de specialitate, iar planurile de management ale siturilor vor fi realizate pe baza acestor noi informații.

Denumire indicator: Arii protejate desemnate în jud.Prahova	
Tema/Sector: V.Protectia Naturii si Biodiversitatea/ V.3. Protecția naturii și biodiversitatea: prognoze și acțiuni întreprinse	Cod indicator Romania: RO 08 Cod indicator AEM: CSI 008

Tipul indicatorului: descriptiv	Categoria indicatorului: de raspuns
<p>Justificarea pentru selectarea indicatorului: Indicatorul arată tendințele suprafețelor (în kmp) ariilor desemnate în conformitate cu legislația națională, în conformitate cu directivele europene și în conformitate cu convențiile și inițiativele internaționale. Indicele de suficiență, exprimat în procente (%) prezintă gradul de implementare a Directivelor Habitare și Păsări și evaluează progresele înregistrate în punerea în aplicare a Directivelor (a se vedea SEBI 008 -arii protejate de interes comunitar desemnate conform Directivelor Habitare și Păsări – RO 42</p>	
<p>Definitie si descriere: Indicatorul arată tendințele suprafețelor (în km2) ariilor desemnate în conformitate cu legislația națională, în conformitate cu directivele europene și în conformitate cu convențiile și inițiativele internaționale. De asemenea, indicatorul arată stadiul actual de implementare a Directivei Habitare exprimat prin indicele de suficiența (distant până la tinta) și proporția la nivel național de arii protejate desemnate de Directiva Pasari și Directiva Habitare sau de reglementari naționale.</p>	
<p>Contextul politicilor relevante de mediu și tinte/obiective: Tipuri de arii protejate</p> <ul style="list-style-type: none"> -de interes național: rezervații științifice, parcuri naționale, monumente ale naturii, rezervații naturale, parcuri naturale; -de interes județean sau local: stabilite numai pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale, după caz; -de interes internațional: situri naturale ale patrimoniului natural universal, geoparcuri, zone umede de importanță internațională, rezervații ale biosferei; -SPA-uri (Special Protection Areas – Arii de Protecție Specială Avifaunistică) desemnate pentru specii de păsări; □-SCI -uri (Sites of Community Importance - Situri de importanță comunitară) reprezintă un sit care, în cadrul regiunii sau regiunilor biogeografice cărora le aparține, contribuie în mod semnificativ la menținerea sau readucerea unui habitat din anexa 2 sau a unei specii din anexa 3 din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, la un stadiu corespunzător de conservare și, în același timp, la coerența sistemului Natura 2000, precum și/sau la menținerea diversității biologice a regiunii sau regiunilor biogeografice respective. 	
<p>Aspecte cheie și specifice legate de politica de mediu:</p>	
<p>Modalități de prezentare a indicatorului: grafice, tabele, harti</p> <p>Se apreciază că tendința este neutră.</p> <p>Evoluția suprafețelor ariilor naturale protejate în perioada 2006-2017</p>	

Evolutia suprafetelor ariilor naturale protejate (kmp)

Modul de determinare a indicatorului: UM, acoperire geografica, periodicitatea datelor, disponibilitatea datelor, agregare

-de interes national: 7

-de interes international: 0

-SPA: 2

-SCI: 9

Modalitati de analiza si interpretare a datelor:

Surse de obtinere a datelor si informatiilor: Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, Formularele standard Natura 2000

Modalitati de utilizare: